

Ministeren saa tydeligt og klart har udviklet i Daag, det har gjort det nødvendigt for Oppositionen i det Mindste indtil videre at betragte denne Forhandling som ganske ørkesløs og unyttig, men maaske den ærede Minister ved nærmere Eftertanke og ved at løse sine egne Ord igjennem vil komme til at se, at saaledes kan en Forhandling ikke føres.

I Anledning af den ærede Krigsministers sidste Bemærkning skal jeg gjøre opmærksom paa, at han vistnok maa have glemt den første Del af sin Tale. Han sagde sidst, da jeg spurgte ham, hvorfor han ikke brød sig om at faae Rigsdagen ind igjen, at han ikke brød sig derom, fordi det vilde være ganske ørkesløst at forhandle med Rigsdagen om det, der forelaa, men i Begyndelsen af sin Tale, da Ministeren skulde vise, hvorfor man meget vel kunde betragte dette som et Forslag bygget paa forventet Tillægsbevilling, sagde han, at man ikke kunde antage Andet, end at, naar Folkethinget saae det reducerede Forslag, vilde det ganske sikkert gaa ind paa det. Dengang kunde jeg forstaa det, men da jeg ikke veed, om den ærede Minister for Diebliffet staar paa den første Halvdel af sin Tale eller paa den anden, og da disse to Udtalelser ere absolutt stridende imod hinanden, vil den ærede Minister kunne forstaa, at jeg endnu mindre vil være i Stand til at komme nogen Begreb i en forsat Forhandling. Det fører ikke til Noget. At den Minister, der til syvende og sidst erkjender, at det her forelågte Forslag enten maa forsvares ved forventet Samtykke eller ved Grunde i den udenrigste Situation, og samtidig dermed ikke ser sig i Stand til at anføre en eneste Grund hentet fra den udenrigste Situation, og erklærer enhversomhelst Forhandling om Indholdet ikke blot ørkesløs nu, men efter hans Overbevisning ogsaa ørkesløs allerede for Maaneder siden — at denne Minister ikke for Diebliffet bør kunne fremsætte Forslag i Folkethinget om Efterbevilling, paa forventet Tillægsbevilling, anser jeg for givet. Jeg skal derfor slutte med at anbefale Thinget at følge Udvalgets Flertal og forkaste den her nævnte Bevilling.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ikke her komme ind paa den sidste Del af det ærede Medlems Tale, det var, forekommer det mig, kun egentlig Gjentagelser, og jeg tror ikke, det kan nytte, at vi her vedblive at fremsætte hver vore Anstuelser om dette Punkt. Jeg vil kun gjøre een Bemærkning, idet der er en Feiltagelse, jeg vil rette hos det ærede Medlem. Han talte om sin Forsvarsplan, der gik ud paa at forsvare hele Landet i Modstætning til Regjeringens Plan

om Kjøbenhavns Befæstning, og der kom han til at bruge det Udtryk, at man ved at opstille Kjøbenhavns Befæstning opgav hele det øvrige Land. Jeg vil dertil sige, at Kjøbenhavns Befæstning er jo netop en nødvendig Betingelse for, at man kan forsvare Noget som helst af det øvrige Land.

Den fungerende Ordfører (Holtztein-Ledreborg): Jeg vil blot rette den Sætning i den ærede Ministers Udtalelse, at jeg nogenstunde skal have paastaet, at man skulde kunne forsvare hele Landet. Jeg har sagt, at man med Hensyn til hele Landets Territorium maa være i Stand til at opfylde sin Forpligtelse som neutral Mægt. Den ærede Ministers Forsøg paa at fremsætte Kjøbenhavns Befæstning, som han nu har udført, som det eneste Middel til at forsvare Landet, skal jeg ikke komme ind paa, da det ikke vilde kunne ske uden evindeligt Gjentagelse. Paa det Punkt ere vi jo enige med os selv paa begge Sider. Vi fra vor Side betragte Kjøbenhavns Befæstning som intet Forsvar, og dertil ere vi berettigede, idet Regjeringen selv betegner det Forsvar, der bliver tilbage, som et kortvarigt Forsvar (Krigsministeren: Ikke efter denne Plan, det er kun, naar Kjøbenhavn er ubefæstet). Det foreliggende Forslag betegner selv den Befæstning, her er udviklet, som en Fæstning, der kun hjemler et kortvarigt Forsvar (Afbyrdelse af Krigsministeren). Ja, denne Fæstning silbreds saaledes i Bemærkningerne til Lovforslaget: Naar bemeldte Arbejder m. v. ere fuldsorte, vil man da have opstaaet, at en saa vidt mulig hurtig Mobilisering af Hæren vil være sikret, og at der vil være tilvejebragt en befæstet Stilling ved Kjøbenhavn, som, om end svagere end ønskelig, dog vil kunne dække Byen mod Ovrerrumpning og Bombardement og sætte den i Stand til at modstaa et kortvarigt Artilleriangreb o. s. v. Jeg tror ikke, at den ærede Minister vil kunne betegne det som noget synderligt langvarigt Forsvar; Fæstningen skal kun kunne modstaa et kortvarigt Artilleriangreb. Altsaa det er Forsvarsplanen; men naar Ministeren vil fremsætte det som en Forsvarsplan for hele Landet, saa antager jeg rigtig nok, at han næppe vil faae ret Mange til at tro derpaa; men det er heller ikke nødvendigt; det er tid nok indbrømt, at Kjøbenhavns Landbefæstning ved de Midler kun vil være en Galgenstik; det er altsaa ikke værd at tvistes derom.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg vil dog rette det ærede Medlems militære eller strategiske Begreb, hvad man nu vil